

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Urto/1/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 4013000045                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.01.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Milan Karabín            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:4013000045.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, vo veci občianky Slovenskej republiky T. U., odsúdenej rozsudkom Krajského súdu Wiener Neustadt v Rakúskej republike z 20. januára 2012 číslo 38 Hv 59/11g, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň z 26. júna 2012 číslo 17 Bs 162/12s prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. januára 2014 v Bratislave odvolanie odsúdenej T. U. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 25. septembra 2013 sp. zn. 1 Ntc 18/2013 a rozhodol

### rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdenej T. U. s a z a m i e t a.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 25. septembra 2013 sp. zn. 1 Ntc 18/2013 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. uznal na území Slovenskej republiky rozsudok rakúskeho Krajského súdu Wiener Neustadt z 20. januára 2012 číslo 38 Hv 59/11g v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň z 26. júna 2012 číslo 17 Bs 162/12s, ktorými bola občianka Slovenskej republiky T. U., nar. XX. X. XXXX v P., bytom P., P., ul. R. T. X/X, uznaná vinnou

zo spáchania

A/ zločinu živnostenskej krádeže podľa § 15, § 127, § 130 prvý prípad Trestného zákona, dvojnásobného prečinu odcudzenia bezhotovostného platobného prostriedku podľa § 15, § 241e odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

I. T. U. a S. S. sa pokúsili dňa 27.12.2011 vo Viedni o krádež tým, že T. U. otvorila zips kabelky a v príslušných kabelkách hľadala predmety, ktoré by bolo vhodné ukradnúť, zatiaľ čo S. S. ju kryl, a síce R. P., pričom tento čin nebol dokonaný z dôvodu pozorovania predavačky obchodu so suvenírmi, Q. C., pričom tento čin nebol dokonaný z dôvodu zakročenia pracovníkov civilnej hliadky, v siedmych až ôsmych ďalších zásahoch menovite neznámym poškodeným,

II. T. U. dňa 08.10.2011 vo Wiener Neustadt sa sama pokúsila ukradnúť E. E. peňaženku v hodnote 60,00 Eur spolu s hotovosťou vo výške 91,00 Eur a cestovný lístok Viedenských spojov, pričom S. S. a T. U. sa pokúsili spáchať krádež so živnostenským účelom.

B/ prečinu nátlaku podľa § 15, § 105 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

T. U. sa dňa 08.10.2011 vo Wiener Neustadt pokúsila zadovážiť si bezhotovostný platobný prostriedok, ktorým nemá právo disponovať, s úmyslom obohatenia sa tým, že v priebehu opísaného zásahu krádeže, opísaného v bode A/ II. 1./ sa usilovala o odcudzenie kreditnej karty a bankomatovej karty E. E., ktoré sa nachádzali v jej peňaženke,

za použitia násilia sa pokúsila donútiť dolemenovaných k zrieknutiu sa výkonu ich práva na zadržanie podľa § 80 odsek 2 Trestného súdneho poriadku tým, že

E. E. pevne chytila a do ruky jej zasadila úder,

V. R., ktorý ju zadržal, zasadila nárazy do tela.

Za to jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, vo výkone ktorého bude odsúdená T. U. pokračovať po jej odovzdaní na území Slovenskej republiky a to podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala prostredníctvom zvoleného obhajcu odvolanie odsúdená T. U.. Namietala v ňom, že pre nedostatok dôvodov nie je možné zistiť, ako sa súd prvého stupňa vyrovnal s ustanovením § 16 zák. č. 549/2011 Z. z., najmä s jeho odsekom 1 písm. j/, ktorý citovala. Uviedla, že po rozhodnutí prvostupňového Krajského súdu vo Viedni, ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov nepodmienečne a 10 mesiacov podmienečne, bola prepustená na slobodu. Nemala žiadne vedomosti o ďalšom odvolacom konaní. Nebolo jej doručené odvolanie prokurátora, ani predvolanie na odvolacie pojednávanie. O tom, že jej bol premenený podmienečný trest na nepodmienečný sa dozvedela až z napadnutého rozsudku v tomto konaní. Taktiež jej nebol doručený ani návrh v tejto veci. Uvedeným postupom jej bolo závažným spôsobom odňaté právo na obhajobu.

Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a uznanie a výkon rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. j/ zák. č. 549/2011 Z. z. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, na podklade včas podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie odsúdenej T. U. nie je dôvodné.

Vo veci rozhodol príslušný krajský súd v zmysle § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., keďže zo spisového materiálu možno jednoznačne zistiť, že odsúdená T. U. je občiankou Slovenskej republiky a má trvalý pobyt v obvode Krajského súdu v Nitre. Opodstatnene preto tomuto súdu bolo doručené Osvedčenie uvedené v článku 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukládajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii. K tomuto osvedčeniu bol pripojený rakúskou stranou rozsudok Krajského súdu Wiener Neustadt sp. zn. 38 Hv 59/11g s jeho prekladom do slovenského jazyka a tiež rozsudok Vrchného krajského súdu vo Viedni sp. zn. 17 Bs 162/12s, ktorého preklad si zabezpečil Krajský súd v Nitre.

Okrem návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na rozhodnutie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia mal krajský súd k dispozícii aj vyjadrenie krajského prokurátora v Nitre k návrhu, ktorý súhlasil s tým, aby Krajský súd v Nitre vydal rozsudok o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu Wiener Neustadt z 20. januára 2012 číslo 38 Hv 59/11g právoplatným dňa 26. júna 2012, na základe ktorého má slovenská štátna občianka T. U. vykonať trest odňatia slobody v trvaní 450 dní. Ďalej si krajský súd zadovážil potvrdenie o štátnom občianstve T. U. a jej trvalom pobyte a odpis registra trestov vo vzťahu k jej osobe.

Na uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia sú v danom prípade splnené všetky podmienky predpokladané zákonom č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona rozhodnutie štátu pôvodu možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Krajský súd správne uviedol, o aké trestné činy by išlo, ak by sa skutky uvedené v rozsudku rakúskeho prvostupňového súdu mali posudzovať podľa slovenského právneho poriadku. V pripojenom osvedčení podľa článku 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV orgán, ktorý vydal toto osvedčenie, neoznačil v príslušnej časti žiadnu kategóriu trestných činov, ktoré sú špecifikované v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z., a tak krajský súd správne skúmal obojstrannú trestnosť, ktorá je daná, pričom časť skutku posudzovaná rakúskymi súdmi ako samostatný trestný čin, by bola posudzovaná podľa slovenského Trestného zákona v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., že sa páchatel bezprostredne po čine pokúsil uchovať si vec násilím. Pokus o odcudzenie kreditnej a bankomatovej karty poškodenej E. E. by bolo možné posúdiť ako pokus trestného činu podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., ako to správne uzavrel Krajský súd v Nitre.

Žiaden z dôvodov na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. nebol zistený, a to ani ten, na ktorý poukazuje obvinená vo svojom odvolaní.

Zmyslom zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, je urýchliť výkon trestných sankcií v rámci štátov Európskej únie, na základe právoplatných odsudzujúcich rozhodnutí súdov tých členských štátov Európskej únie, ktoré sú viazané rámcovým rozhodnutím Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii. Zároveň jeho cieľom je aj uľahčiť sociálnu nápravu odsúdeného.

Na ten účel má slúžiť osvedčenie podľa článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008, na ktoré poukazuje § 8 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., ktoré tvorí prílohu tohto zákona. Je rovnaké vo všetkých štátoch viazaných uvedeným rámcovým rozhodnutím Rady Európskej únie a za jeho riadne vyplnenie je zodpovedný orgán štátu pôvodu, ktorý odsudzujúce rozhodnutie vydal.

V predmetnom prípade orgán štátu pôvodu osvedčil v príslušnej rubrike uvedeného osvedčenia, ktoré bolo spolu s odsudzujúcim rozhodnutím doručené vykonávaciemu štátu, ktorým je Slovenská republika, že odsúdená T. U. sa osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa ukladá trest.

V prípade odsúdenej T. U. definitívny pätnásťmesačný trest odňatia slobody bol uložený až v odvolacom konaní, na základe odvolania štátnej žalobkyne, o ktorom rozhodol Vrchný krajský súd vo Viedni dňa 26. júna 2012 uznaným rozhodnutím sp. zn. 17 Bs 162/12s. Ten v dôsledku porušenia ustanovení Trestného zákona Rakúskej republiky vo vzťahu k výroku o treste prvostupňovým súdom, zrušil prvostupňové rozhodnutie, podľa ktorého z pätnásťmesačného trestu odňatia slobody desať mesiacov podmienčne odložil na skúšobnú dobu troch rokov na základe budúcej bezúhonnosti. Druhostupňový Vrchný krajský súd vo Viedni dospel k záveru, že celý trest odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov má byť nepodmienečný.

Z pripojeného osvedčenia vydaného orgánom štátu pôvodu vyplýva, že z tohto pätnásťmesačného nepodmienečného trestu odňatia slobody odsúdená T. U. vykonala 151 dní, ktoré jej treba započítať pre prípad uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky.

Nielen vydané osvedčenie podľa článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV a § 8 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. svedčí o tom, že odsúdená T. U. sa osobne zúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu odsudzujúceho rozhodnutia v štáte pôvodu, ale aj samotné druhostupňové rozhodnutie Vrchného krajského súdu vo Viedni z 26. júna 2012 rozptyľuje pochybnosť o tejto skutočnosti, lebo v ňom samotnom, ktorého preklad si zadovážil Krajský súd v Nitre, sa uvádza, že odvolacie konanie na Vrchnom krajskom súde vo Viedni dňa 26. júna 2012 sa konalo aj za prítomnosti obžalovanej T. U. a obhajcov Mag. Hackla a Dr. Halmera. Neprítomný bol len spoluobžalovaný S. S..

Vykonávajúci štát, ktorým je Slovenská republika, nemá dôvod spochybňovať alebo znovu osvedčovať to čo je uvedené priamo v odsudzujúcom rozsudku štátu pôvodu, čo sa týka samotného priebehu konania.

Niet preto dôvodu na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. j/ zák. č. 549/2011 Z. z., na ktorý sa odvoláva odsúdená T. U.. Navyše treba poznamenať, že pre tento dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia by z osvedčenia vydaného orgánom štátu pôvodu muselo vyplývať, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, okrem prípadov ďalej uvedených pod bodmi 1. až 3. tohto ustanovenia. V danom prípade z osvedčenia, ako aj z rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa štátu pôvodu vyplýva opak.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobne preskúmal aj ostatné dôvody podľa § 16 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., ktoré sú predpokladom na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia štátu pôvodu, ale nezistil, ako už vyššie poznamenal, žiadny tam uvedený dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia.

Vychádzajúc zo zadovážených dôkazov k osobe odsúdenej T. U. Krajský súd v Nitre správne rozhodol, že na základe uznaného rozhodnutia odsúdená vykoná pätnásťmesačný trest odňatia slobody na území Slovenskej republiky v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Bude vecou Krajského súdu v Nitre zaoberať sa už v rámci vykonávacieho konania otázkou započítania do výkonu trestu tej doby, po ktorú bola v súvislosti s danými trestnými činmi obmedzená osobná sloboda odsúdenej T. U. v Rakúskej republike.

Na základe uvedených dôvodov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.